

Resume fra ungdomsmissionskonferencen i Odense den 1. april 2006

Konferencens nøglebegreber var kommunikation, oplevelse, fællesskab, organisering, selvforståelse og nok engang kommunikation.

Væsentligheden af kommunikation på en klar og entydig måde bør ikke undervurderes. Det er igennem kommunikationen at god forkyndelse og god mission bliver til, i form af at lytte og stille spørgsmål, og således prøve at undgå de absolutte svar, og dermed skabe en dialog. Der skal således kommunikeres med de unge og ikke til de unge – og gerne via sms og lignende. I denne kommunikation er det alt afgørende at holde fokus på, at det religiøse er en styrke i vores arbejde, dvs. der hvor vi kan tilbyde noget unikt, såfremt den ikke er belærende og bedrevidende.

Igennem oplevelser i form af løbende projektorienterede events er det muligt at skabe kontinuerlighed i arbejdet med unge. Det handler dog ikke kun om events, sjove præster og meningsfulde gudstjenester, idet der skal stå en levende menighed bag alle initiativerne, for at de ikke skal blive falske. Der skal i højere grad fokuseres på, og gøres brug af den enkeltes kompetencer samtidig med, at arbejdsfællesskabet og organisationerne også fokuserer på deres kernekompetencer. Udvikling af unges kompetencer burde være nærliggende for organisationerne, idet arbejdet med personlige, sociale, religiøse og faglige anliggender allerede står centralt. I kontrast til ovennævnte kompetencefokusering står væsentligheden af skolekomedie-logikken, hvor så mange som muligt skal engageres, og således må de professionelle forventninger af og til nedtones. Det er igennem oplevelserne og oplevelsen af at gøre en forskel her og nu, at unge engageres, og netop igennem disse oplevelser skabes fællesskaberne.

Fællesskaberne og relationerne har enormt stor betydning for unge i dag, men de praktiseres anderledes end tidligere, bl.a. med hjælp fra de nye kommunikationsformer. Det er det helt nære og meget nærværende fællesskab, som prioriteres af hensyn til den meget individuelle identitetsdannelse, om end de større fællesskabers relationer er en forudsætning for at events og projekterne lykkes. Ydermere var der positive erfaringer med at åbne ungdomsmissions-fællesskaberne op, så de bliver mindre ensrettede og således kan zappermentaliteten inspirere til samarbejde og nedtoning af traditionelle "kirkeskel".

Organiseringen – projekter såvel som organisationen skal være underlagt kontinuerlige forandringer og være meget fleksible i forhold til de unges ønsker, idet der hvor man tidligere var engageret i en forening er man i dag engageret i et projekt, men derfor behøver engagementet ikke at være kortvarigt. Ved at give de unge tillid og ansvar skabes der engagement.

Som kirkelig engageret er det vigtigt med et klart fundament, at være åbne og stå ved de ting vi siger og gør. Selvforståelsen og kommunikationen heraf er således altafgørende.